

عنوان مقاله:

بررسی تنوع ژنتیکی برخی ارقام پنبه ایرانی با استفاده از نشانگرهای مولکولی ریزماهواره

محل انتشار:

همایش منطقه ای غذا و بیوتکنولوژی (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

محسن رجبی - دانشجوی کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رام

محمدصادق نجفی - استادیار گروه بیوتکنولوژی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین (اهوا

علی دلجو - استادیار گروه بیوتکنولوژی، دانشگاه بوعلی سینا.

جمال فیاضی - استادیار گروه علوم دامی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین (اهواز)

خلاصه مقاله:

نشانگرهای ریزماهواره امروزه به عنوان ابزار مولکولی با پتانسیل بسیار زیاد برای تشخیص های ژنومی استفاده می شود. این آزمایش برای بررسی تنوع ژنتیکی 24 رقم پنبه مورد نظر در برنامه های به نژادی با استفاده از نشانگرهای ریزماهواره صورت گ رفت استخراج DNA از برگ های جوان پنبه به روش ژانگ و همکاران (2000) با اندکی تغییرات انجام شد و DNA حاصل با استفاده از 11 جفت آغازگر ریزماهواره تکثیر گردید. محصولات تکثیر شده با استفاده از ژل پلی اکریلامید 6% حاوی اوره 7 مولار و تحت شرایط واسرشتگی تفکیک شد و با رنگ آمیزی نیترا ت نقره قابل رؤیت گردید. الگوی باندها بر اساس حضور یا عدم حضور باند با اعداد یک و صفر نمره دهی شد و محتوای اطلاعات چندشکلی برای هر جفت نشانگر محاسبه گردید که 0/5824 تا 0/8541 با میانگین 0/7064 برآورد شد. بیشترین میزان PIC مربوط به مکان ژنی BNL1317 و معادل 0/8541 بود تعداد آلل ها در هر جایگاه 3-9 آلل و میانگین آن 5 آلل بدست آمد. در مجموع 55 آلل شناسایی شد. فاصله ژنتیکی نمونه ها بر اساس ضریب تشابه ژاکارد محاسبه و به روش تجزیه UPGMA برای گروه بندی استفاده شد. بر اساس دندروگرام حاصله، 24 رقم مورد مطالعه در 4 گروه قرار گرفتند جدول تشابه ژنتیکی ارقام نیز وجود تشابه بیش از 30 درصد را برای بیشتر نمونه ها نشان داد. بیشترین تشابه ژنتیکی بین کل ژنوتیپ ها مورد بررسی ربط به ارقام کوکر 100 و مهر، ان 200 و برگ پهن رنگ قرمز بود که تشابه کامل 1/00 نشان دادند

کلمات کلیدی:

پنبه، نشانگر ملکولی، تنوع ژنتیکی، ریزماهواره، آغازگر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/118839>

